

Per aspera ad astra

Constelații 5 diamantine

Revistă de cultură universală
editată sub egida Ligii Scriitorilor Români

Anul IV, Nr. 12 (40)
Decembrie 2013

Sărbători fericite!

LA MULȚI ANI 2014 !

Fragonard - Sugar Sketchworks

În acest număr semnează:

Doina Drăguț, George Filip, Iulian Chivu, Adrian Botez, Al. Florin Țene, Janet Nică, Mircea Botiș, Radu Botiș, Nicolae Mățaș, Florica Bațu Ichim, Napoleon Săvescu, Florin Măceșanu, George Petrovai, Constantin Miu, Marinela Preoteasa, Beatrice Silvia Sorescu, Petru Hamat, Leonard Ionuț Voicu, Vasile Anton Ieșeanu, Gheorghe A. Stroia, Georgian Ghiță, Ion Pachia-Tatomirescu, Ion N. Oprea, Cornel Galben, Florentin Smarandache, Anca Sîrghie, Ștefan Radu Mușat, Daniel Marian, Livia Ciupercă, Stelian Gomboș, Mariana Zavati Gardner, Ștefan Chirișescu, Sebastian Golomoz, Lucian Gruia, Costel Suditu, Berthany Shaffer, John Webbec, Mnohacek Zgublacenk, Emil Bucureșteanu, Dominic Diamant, Eugen Deutsch, Cezarina Adamescu, Ionuț Caragea, Lucreția Berzintu, Constantin Tudorache, Elis Râpeanu, Eugen Albu, Nelu Vasile, Traian Rus.

lumina din tine. Pentru aceasta trebuie să-ți pregătești și să-ți purifici trupul pentru a primi botezul prin foc. Nu toți aspiranții pot deveni inițiați. „*Numai poetul are dezlegare / Prin pilde măiestrite să transpere / Acele sacre-nvățături solare / Păstrate ezoteric în mistere!*” (*Glasul Luminii*). Până la urmă, poeta recunoaște: „*Totul are un sens!*” (*Lumina răbdării*). Ea mai afirmă că: „*liber poți transcende / Eternitatea cea sublimă*” - doar când vei cunoaște și realiza „*că ești scânteia cea divină*”.

Maria Sturdza Clopotaru spune, în credința ei, că: „*după marea transformare / trupul spiritualizat / prinde aripi / de lumină; // iar sufletul iluminat / își recapătă / amintirea sublimă / a Marelui Spirit! // astfel, ascensionarea lui / pe calea reîntoarcerii, / Acasă - la Sursa originală, / este Marea taină a Înălțării!*” (*Reîntoarcerea acasă*).

Sunt și poezii în tonuri elegiace, cu precădere acelea care vorbesc despre sat, despre familie, despre trecerea neostoită a Timpului. Și fiindcă uneori, poetei i se pare prea grea crucea primită, îl întreabă pe Dumnezeu: „*Cu ce Doamne, Ți-am greșit?*” (*Doamne, crucea ce mi-ai dat!*) E întrebarea pe care și-o pun cei mai mulți creștini în drumul lor spre mântuire, la fel cum răbdătorul Iov îl întreabă pe Yahve, ce rău a făcut de a fost pedepsit atât de aspru. Și despre înstrăinarea umană, mai ales în cuplu vorbește poeta, acea singurătate-împreună provocată de lipsa de comuniune și de comunicare: „*Doamne, grea-i singurătatea / mai ales când e în doi*”. (*Doamne, crucea ce mi-ai dat*). O poezie, chiar poartă acest titlu: „*Singurătate în doi*”: „*Clipă de clipă, zi și seară, / E picătura ce omoară! / Clipă de clipă, resemnare / O jertfă nefolositoare*”.

Poeta face o distincție între justițiarul pământesc, întruchipat de omul legii pus să apere societatea și valorile ei și Justiția Divină. Cu toate acestea, Justițiarul (polițistul) trebuie să împace compasiunea, datoria, cu Legea Divină. O poezie a revelației, o poezie a misterelor ezoterice, bogate în sensuri care se distaină pe măsură ce le aprofundezi, dublată de o poezie a smereniei în fața lui Iisus Hristos și a Măicuței Sale, pentru Îngăduința fără de margini față de noi. De altfel și poeta, pusă în situații tranșante la serviciu, este considerată severă, mărturisește: „*Masca dură-mi protejează / Suflet tandru, de copilă*” - (*Două lumi ce nu-s asemeni*).

De altfel, poeta spune: „*un foc îmi e iubirea / vestală sunt / și-aștept...*” (*Vestală sunt*). Meditația, contemplația, rugăciunea, ritualurile, toate contribuie la trăirea unei vieți religioase, în așteptarea întoarcerii în Acasa Veșniciei. O vestală a Poeziei cu inflexiuni ezoterice, o proiectare a eului în spații fără de margini, așa cum este cuvântul, îndeobște, care transcende spațiul și timpul.

Ionuț CARAGEA

Sindromul nemuririi

Întreabă-ți propriul suflet ce este adevărul și acesta îți va deschide mai bine ochii când vei întâlni sufletul pereche.

*

Când într-un om sălășluiesc bucuriile și durerile într-o deplină luciditate și armonie, atunci putem spune că viața este trăită cu demnitate, înțelegere și maturitate, premisele unei înțelepciuni pe care mulți o nutresc doar prin studiu și metafore prețioase.

*

Gloria este o floare care ne orbește prin frumusețea ei și, chiar dacă miroase puternic a moarte, continuăm să o îngrijim.

*

Cât de comode ne sunt vorbele unui înțelept, dar cât de incomod e scaunul pe care el a stat.

*

Oricât de nemulțumit ai fi de oamenii contemporani, încearcă, cel puțin, să nu le devii antipatic.

*

Pe cel care cade de nenumărate ori și se ridică întotdeauna singur, unii obosesc doar privindu-l.

*

Vai de pădurea în care ciorile râd de privighetori.

*

Pe un om bun, norocul îl pune la încercare. Pe un om rău, norocul îl apropie mai mult de veșnica pustietate.

*

Unii cred în nimicnicie. Eu mă inspir din orice expir al nimicniciei.

*

Nu poți supralicita o iubire-n prezent cu amintiri de doi bani...

*

Nu e niciodată prea devreme pentru a fi prudent și nici prea târziu pentru a fi curajos.

*

Știm prea puțin pentru a fi zei și prea mult pentru a fi oameni.

*

Lasă-l pe copil să se joace afară, să guste din libertate. Mai târziu, anii îl vor închide

într-o cetate din care va trimite solie, un gând ambalat într-o poezie, către hotarele timpului, către copilărie...

*

Atunci când plîngi noapte de noapte și îți îneci iubirea într-o mare de lacrimi, nu știi că iubirii îi cresc solzi, adăpostind Luna într-o arcuită splendoare?

*

Chiar dacă uneori ți-e dor de timpul ce te-a înjunghiat pe la spate, ține-l la distanța unei iubiri protectoare și de neînlocuit.

*

Nu fi trist, pune-ți o dorință. Cuvîntul tău e curcubeul care apare pe cerul gurii, după o ploaie de lacrimi.

*

Prin lacrimi ne plătim cele mai scumpe datorii. Lipsa lacrimilor e falimentul sufletului.

*

Dacă Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea lui, de ce atîta vorbă și de ce atîta de puțină tăcere?

*

După zeci de secole și sute de războaie, oamenii încearcă să perfecționeze o armă mai rece, mai dureroasă și mai silențioasă decât cea care l-a răpus pe Hristos: indiferența.

*

Când iubești, îți strîngi speranțele în cămăruțele inimii. Când nu ești iubit, îți strîngi tristețea în podul palmelor.

*

Sunt oameni pe care i-ai întâlnit o singură dată și ți-au schimbat întreaga viață în bine, sunt oameni cu care îți petreci tot timpul și nu ți-au schimbat viața cu nimic. Iată diferența dintre extraordinar și obișnuit.

*

De la prietenii de băutură poți învăța doar cum să devii expert în vicii. Fă-ți din carte cel mai bun profesor și, din omul pe care-l iubești, cel mai bun confident.

*

Fericirea nu este nici albă, nici neagră. Este multicoloră, asemenea curcubeului, și durează la fel de puțin.